

Frei Tamás: Iráni lecke

2014 november 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

„A földkerekség közel 75 százalékát uraló, a világ gazdasági termelésének 25 százalékát adó Amerikával mi nem vagyunk egyenl? partnerek.”

Els? pillantásra távolinak t?nhet a párhuzam, de mégis tanulságos. Azoknak f?leg, akik az utóbbi napok

magyarországi eseményeit és a világsajtó reakcióit figyelve enyhe aggodalmat éreznek hazánk nemzetközi jó hírével kapcsolatban. S?t, azoknak még érdekesebb lehet, akik ilyen-olyan szinten döntéseket is hoznak ezeknek az ügyeknek a „kezelését” illet?en.

Az amerikai vízumügyre és az internetadóra gondolok. És arra a láthatóan értetlenséggel fogadott jelenségre, hogy amikor már az amerikai média is beszáll egy ügybe, akkor a helyi közvélemény-doktorok, akik amúgy ügyesen és tehetségesen levezényelnek bármilyen problémát és hangulatváltozást, már nehezen rúgnak labdába.

Itt van, ugye – ez lenne a párhuzam –, a múlt heti iráni kivégzés, a 27 éves Rejhaneh Dzsabbari felakasztása. Az iráni hatóságok az általuk kontrollált médiában elképeszt? er?feszítéseket tettek arra, hogy elmagyarázzák: nem igaz az amerikai média által sugallt és ennek következtében az egész világsajtót bejáró verzió a nemi er?szakról. Vagyis, hogy a felakasztott n?t az általa meggyilkolt férfi meg akarta er?szakolni, és ? csak önvédelemb?l ölt. Az iráni tévé, a kormányközeli sajtó mindhiába ismételgette a teheráni ügyészség verzióját a kitervelt gyilkosságról, mindez semmit sem számított. Az a tény, hogy Dzsabbari a gyilkosság el?tt két héttel éles kést vásárolt, és az a tény, hogy mélyen hátba szúrta az áldozatát, s?t, a kiterveltnek t?n? gyilkosságot SMS-üzenetben újságolta el egyik barátn?jének, mármint hogy végre megtette, nos, ezek mind semmit sem jelentettek.

A valamilyen okból Amerikával konfliktusba kevered?, és ezért els? körben mindig puha, nehezen értelmezhet?, néha igencsak ellentmondásosan alkalmazott erkölcsi és etikai értékrendek alapján bírált országok irányítói általában meglep?dnek, amikor ellenük fordul a világ közvéleménye. Irán hiába küzd hörögve a nemzetközi médiaáradással, ha vezet?i nem értik, hogy miért is épp ?k kerültek célkeresztbe.

Irán például hiába mutogat ujjal Szaúd-Arábiára, hogy ott idén már ötven nyilvános lefejezés történt, hogy azon az erkölcsi alapon, amit Amerika Iránnal szemben alkalmaz, az Amerika-barát Szaúd-Arábiában is épp ugyanannyi problémát találni, mindez semmit sem számít.

Nem számít, mert nem egyenl? partnerek.

Az elmúlt napokban, amikor az amerikai vízummegvonási ügy kapcsán szület? hivatalos magyar nyilatkozatokat olvastam arról, hogy „egyenl? partnerek” között ez így nem szokás, akkor az a halvány érzésem támadt, hogy valamit elég sokan nem értenek mifelénk. A világ tengereit és Amerika szárazföldjét, vagyis a földkerekség közel

75 százalékát uraló, a világ gazdasági termelésének 25 százalékát adó Amerikával mi nem vagyunk egyenl? partnerek. Sajnos. És akárhogy pattogunk, dühöngünk, tiltakozunk, harcolunk, akkor sem leszünk. Csak egyre ügyefogyottabb és megbolondult apró bolhának néznek majd minket az elefánt mellett, akivel lehet, hogy egyszerre, egy irányba megyünk át a hídon, de az azért nem miattunk, és nem a mi lépéseinkt?l dübörög.

Irán sokadszor tanulta meg ezt a leckét a múlt héten.

Frei Tamás- metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló